

wszechny obowiązek wojskowy, powstała w czasie między 1 stycznia 1932 r. a 31 grudnia 1935 r., obowiązek ten powstaje z dniem 1 stycznia 1937 r. i trwa do końca okresu pięcioletniego, liczonego w myśl zasad art. 98 c.

Art. 116 b. Podatek wojskowy wymierzony będzie po raz ostatni za rok podatkowy 1936.

Istniejące w dniu 1 stycznia 1937 r. zaległości w podatku wojskowym i w 15% dodatku do tego podatku, pobieranym na mocy ustawy z dnia 26 marca 1935 r. (Dz. U. R. P. Nr 22, poz. 127), łączy się na kontach poszczególnych płatników w jedną ogólną sumę. To samo stosuje się do nowopowstałych należności z tytułu podatku wojskowego i dodatku do niego za lata podatkowe do 1936 r. włącznie.”;

6) art. 124 otrzymuje brzmienie następujące:

„Art. 124. Wykonanie ustawy niniejszej porucza się Ministrowi Spraw Wojskowych w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych i innymi interesowanymi ministrami, co do przepisów art. 98 a — 98 h i art. 116 b — Ministrowi Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministrami: Spraw Wojskowych, Skarbu i Opieki Społecznej oraz innymi interesowanymi ministrami, a co do przepisów karnych — Ministrowi Sprawiedliwości w porozumieniu z Ministrami Spraw Wewnętrznych i Spraw Wojskowych.”.

Art. 2. Wykonanie dekretu niniejszego porucza się Ministrowi Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministrami: Spraw Wojskowych, Skarbu i Opieki Społecznej oraz innymi interesowanymi ministrami.

Art. 3. Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1937 r.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*
Prezes Rady Ministrów i
Minister Spraw Wewnętrznych: *Stawoj Składkowski*

602.

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 7 listopada 1936 r.

w sprawie zabezpieczenia na wypadek bezrobocia niektórych kategorii robotników zatrudnionych w przedsiębiorstwach i zakładach pracy państwowych i samorządowych.

Na podstawie art. 1 i 30 ustawy z dnia 18 lipca 1924 r. o zabezpieczeniu na wypadek bezrobocia (Dz. U. R. P. z 1932 r. Nr 58, poz. 555) zarządza się co następuje:

§ 1. Paragraf 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 25 czerwca 1932 r. w sprawie rodzajów przedsiębiorstw i zakładów pracy państwowych i samorządowych oraz kategorii zatrudnionych w nich robotników, podlegających obowiązkowi zabezpiecze-

nia na wypadek bezrobocia (Dz. U. R. P. Nr 57, poz. 546) otrzymuje następujące brzmienie:

„§ 3. Nie podlegają obowiązkowi zabezpieczenia na wypadek bezrobocia niewykwalifikowani robotnicy sezonowi zatrudnieni: a) w przedsiębiorstwie państwowym „Polska Poczta, Telegraf i Telefon” i w Wojskowym Instytucie Geograficznym podczas polowych prac triangulacyjnych, topograficznych i fotogrametrycznych, b) w państwowych i samorządowych tartakach i zakładach obróbki drewna, c) przy robotach kolejowych, drogowych, wodnych (budowlanych i regulacyjnych), ziemnych i melioracyjnych, prowadzonych przez przedsiębiorstwa i zakłady pracy państwowe i samorządowe:

1) o ile roboty, przy których zatrudnieni są ci robotnicy, trwają normalnie krócej niż 6 miesięcy w roku, zaś jeśli idzie o roboty melioracyjne i prowadzone przez władze wojskowe, krócej niż 8 miesięcy oraz

2) o ile robotnicy ci w okresie 12 miesięcy, poprzedzających przyjęcie do robót wymienionych pod a), b) i c), pracowali krócej niż 13 tygodni; pracy w zakładach rolnych, leśnych i ogrodniczych oraz w zakładach, zatrudniających poniżej 5 pracowników, nie wlicza się do wspomnianego okresu 13 tygodni.

Również nie podlegają obowiązkowi zabezpieczenia na wypadek bezrobocia robotnicy sezonowi, zatrudnieni w państwowych zakładach zdrojowych, z wyjątkiem robotników sezonowych budowlanych, którzy podlegają temu zabezpieczeniu z zastrzeżeniem postanowień ustępu poprzedzającego.”.

§ 2. Przepis § 3 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 25 czerwca 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr 57, poz. 546) w brzmieniu zmienionym rozporządzeniem niniejszym stosuje się przy ustalaniu prawa do zasiłku na wypadek bezrobocia tych robotników, którzy w czasie od dnia 1 października 1936 r. zgłosili albo zgłoszą prawo do zasiłku.

§ 3. Wykonanie rozporządzenia niniejszego porucza się Ministrowi Opieki Społecznej w porozumieniu z właściwymi ministrami.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *Stawoj Składkowski*
Minister Opieki Społecznej:
Marian Zyndram - Kościalkowski

603.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 21 października 1936 r.

w sprawie ustalenia pozycji taryfy celnej dla towarów, których przynależność taryfowa wzbudza wątpliwości.

Na podstawie art. 13 ust. 4 i art. 135 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. o prawie celnym (Dz. U. R. P. Nr 84,